

« ...Πως μπορεί κάποιος τεχνοκράτης, ένας καθηγητής, ένας ακαδημαϊκός δάσκαλος να εμπλακεί στην πολιτική;...Με ρωτάγανε, είστε καθηγητής, γίνετε μετά Συνήγορος του Πολίτη, μετά Δήμαρχος, πώς βλέπετε αυτές τις διαφορές ; Εγώ, κάπως εν τη αφελεία μου, έλεγα, δεν βλέπω καμιά απολύτως διαφορά. Δεν είναι έτσι τα πράγματα, αλλά υπάρχει κάτι, το οποίο, πιστεύω, ότι είναι πολύ σημαντικό κι εμένα στην πρώτη περίοδο της δημαρχιακής μου θητείας με βοήθησε πάρα πολύ. Τί εννοώ ; Ήμουν ένας άνθρωπος πολιτικά, όπως το λένε, άπειρος. Δεν είχα εμπλακεί ποτέ στα πολιτικά ...και προσγειώθηκα...στο Δήμο της Αθήνας.....κι εκεί τα πράγματα φυσικά είναι πολιτικά. Μου λέγανε, μίλα πολιτικά, μίλα πολιτικά . Τί εννοείτε... « μίλα πολιτικά », δεν καταλάβαινα. Και συνήθως αυτά που μου λέγανε να πω, μου φαινόntonτουσαν γενικολογίες και αερολογίες ...Μούδιναν κάτι σημειώσεις... μου φαινόntonτουσαν όλ'αυτά αυτονόητα... και βαρετά, αφόρητα... Όταν είσαι πολιτικός (πρέπει) να μιλάς απλά... ο κόσμος ακόμα, η πλειονότητά του, δεν είναι σε θέση να μας καταλάβει... όταν πάμε να μιλήσουμε... λίγο στο βάθος των πραγμάτων, στις έννοιες και στις αποχρώσεις... Για να εξοικειωθείς με αυτό, είναι κάτι δύσκολο. Αλλά πού με βοήθησε η γνώση μου η επιστημονική; Ακριβώς επειδή ήμουν άπειρος πολιτικά, μου έδωσε μια σταθερή γραμμή πλευσης. Εγώ αισθανόμουν, για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, ότι, ως δήμαρχος, όταν με καλούσαν οι περιστάσεις να πάρω σοβαρές αποφάσεις, πάντοτε έβλεπα ότι υπάρχει μια στάθμιση... αρχών ή αξιών ... στάθμιζα. Έτσι τόβλεπα, ως μία στάθμιση. Και πολύ συχνά.... τί υπάρχει, (υπάρχει) νομολογία, επειδή υπάρχει όλη αυτή η σκευή η επιστημονική, με βοηθούσε... μπορεί πάντοτε να μην έδινε τη σωστή λύση, αλλά σου έδινε μια συνέπεια, υπάρχει μια συνέπεια σ'αυτό, σε καθοδηγεί αυτό το πράγμα... »